

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEESEN NIMI

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg tabletti, kalvopäälysteinen

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Jokainen tabletti sisältää estradiolihemihydraattia määrän, joka vastaa 0,5 mg estradiolia ja 2,5 mg dydrogesteronia.

Apuaine, jonka vaikutus tunnetaan

Laktoosimonohydraatti 117,4 mg

Täydellinen apuaineluettelo, ks. kohta 6.1

3. LÄÄKEMUOTO

Tabletti, kalvopäälysteinen.

Pyöreä, kaksoiskupera, jossa on merkintä 379 toisella puolella (7 mm).

Keltainen tabletti.

4. KLIINISET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Hormonikorvaushoito (HRT) postmenopausaalisten naisten estrogeenivajauksesta johtuvien oireisiin naisille, joilla on vähintään 12 kuukautta viimeisistä kuukautisista.

Yli 65-vuotiaiden naisten hoidosta saatu kokemus on vähäinen.

4.2 Annostus ja antotapa

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg on suun kautta otettava, jatkuvaan hoitoon tarkoitettu yhdistelmähormonikorvausvalmiste.

Estrogeenia ja progesteronia annostellaan päivittäin ilman taukoja.

Annostus on yksi tabletti päivässä 28 päivän syklin ajan.

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg -valmistetta tulee käyttää jatkuvasti ilman taukoja pakkausten välillä.

Vaihdevuosioireiden hoidon aloitussa ja jatkamisessa tulisi käyttää alinta mahdollista annosta, jolla hoitovaste saavutetaan, ja hoidon tulisi kestää mahdollisimman lyhyen aikaa (ks. myös kohta 4.4).

Riippuen vaihdevuosien alkamisajankohdasta sekä vaihdevuosioireiden voimakkuudesta, jatkuva yhdistelmäkorvaushoito voidaan aloittaa Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg -valmisteella. Naisille, joilla menopaussi on ollut luonnollinen, hoito tulee aloittaa aikaisintaan 12 kuukauden kuluttua viimeisistä kuukautisista. Kirurgisesti aiheutetussa menopaussissa hoito voidaan aloittaa välittömästi.

Hoitovasteesta riippuen, annosta voidaan säättää sopivaksi hoidon aloituksen jälkeen.

Naisten, jotka vaihtavat syklisestä tai jatkuvasta, sekventiaalisesta hoidosta, tulisi aloittaa Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg -hoito aiemman hoito-ohjelman päättymistä seuraavana päivänä. Naiset, jotka vaihtavat jatkuvasta yhdistelmäkorvaushoidosta, voivat aloittaa hoidon milloin tahansa.

Mikäli tabletin ottaminen on unohtunut, on suositeltavaa, että tabletti otetaan niin pian kuin mahdollista. Jos on kulunut yli 12 tuntia siitä ajankohdasta, kun tabletti olisi pitänyt ottaa, suositellaan hoidon jatkamista seuraavalla tabletilla, eikä unohtunutta tablettia tule enää ottaa. Lämpäisyvuodon tai tiputtelun todennäköisyys saattaa kasvaa.

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg voidaan ottaa ruokailuista riippumatta.

Pediatriset potilaat:

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg -valmisteen käyttö pediatristen potilaiden hoitoon ei ole asianmukaista.

4.3 Vasta-aiheet

- todettu, sairastettu tai epäilty rintasyöpä
- todetut tai epäillyt estrogeeniriippuvaiset pahanlaatuiset kasvaimet (esim. endometriumin syöpä)
- selvittämätön verenvuoto emättimestä
- hoitamaton endometriumin hyperplasia
- aiempi tai tämänhetkinen laskimoperäinen tromboembolia (syvä laskimotukos, keuhkoembolia)
- todetut trombofiliset häiriöt (esim. C-proteiini, S-proteiini tai antitrombiiniin vajaus, ks. kohta 4.4)
- aktiivinen tai äskettäin todettu valtimoperäinen tromboembolinen sairaus (esim. sepelvaltimotauti, sydäninfarkti)
- akuutti tai aiemmin todettu maksasairaus, kun maksan toimintakokeet eivät ole palautuneet normaaleiksi
- porfyria
- todettu yliherkkyyys vaikuttaville aineille tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille.

4.4 Varoitukset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Vaihdevuosioireiden hoitaminen hormonikorvaushoitona käytäen tulisi aloittaa ainoastaan silloin, kun oireet vaikuttavat haitallisesti elämän laatuun. Kaikissa tapauksissa tulee vähintään vuosittain tehdä huolellinen hyöty-/haitta-arvointi ja hormonikorvaushoitona jatkaa vain niin kauan kuin hyöty on riskiä suurempi.

Ennenaikeisen menopaussin hoitoon käytettävän hormonikorvaushoidon riskeistä on vähän näyttöä. Koska absoluuttinen riski on nuoremmilla naisilla alhainen, hyötyjen ja riskien suhde saattaa näillä naisilla olla suotuisampi kuin vanhemmillä naisilla.

Lääkärintarkastus/seuranta

Ennen hormonikorvaushoidon aloittamista tai uudelleenalottamista tulee potilaasta ja perhettä koskeva tautihistoria selvittää ja tehdä potilaalle perusteellinen lääkärintarkastus (mukaan lukien rintojen tutkiminen ja gynekologinen sisätutkimus) kiinnittäen erityisesti huomiota käytön vasta-aiheisiin ja käyttöä koskeviin varotoimenpiteisiin.

Hoidon aikana potilaan tilaa tulee seurata säännöllisesti. Seurantakäyntien väli ja suoritetut tutkimukset määritellään yksilöllisesti. Potilaasta tulee neuvoa, minkälaiset muutokset rannoissa pitäisi raportoida lääkärille tai hoitajille (ks. kohta ”Rintasyöpä”). Lisäksi rinnat tulee tutkia ja/tai tehdä mammografia yleisen käytännön mukaisesti ottaen huomioon potilaan kliiniset tarpeet.

Tarkailua vaativat tilat

Mikäli jokin seuraavista tautitiloista todetaan, on todettu aiemmin ja/tai on pahentunut raskauden tai aiemman hormonikorvaushoidon aikana, on potilaan tilaa seurattava huolellisesti. On otettava huomioon, että Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg -hoito saattaa palauttaa tai pahentaa näitä tiloja:

- leiomyooma (myoomat) tai endometrioosi
- tromboemboliaan viittaavat vaaratekijät (ks. alla)
- estrogeeniriippuvaisen kasvainten vaaratekijät, esim. rintasyövän esiintyminen 1. asteen sukulaissilla

- kohonnut verenpaine
- maksan toimintahäiriöt (esim. maksan adenooma)
- diabetes mellitus, johon liittyy tai ei liity verisuonikomplikaatioita
- sappikivitauti
- migreeni tai (vaikea) päänsärky
- SLE (systeeminen lupus erythematosus)
- sairastettu endometriumin liikakasvu (ks. alla)
- epilepsia
- astma
- otoskleroosi
- meningeoma.

Syyt hoidon välittömään lopettamiseen:

Hoito tulee lopettaa, jos jokin vasta-aiheista ilmaantuu sekä seuraavien tilojen yhteydessä:

- keltaisuus tai maksan toiminnan heikkeneminen
- huomattava verenpaineen nousu
- migreenityypisen päänsäryyn puhkeaminen
- raskaus.

Endometriumin hyperplasia ja syöpää

- Naisilla, joilta ei ole poistettu kohtua, endometriumin hyperplasian ja syövän riskit lisääntyvät, kun pelkkää estrogeeniä käytetään pidempää aikaa. Hoidon kestosta ja estrogeeniannoksesta riippuen riski on pelkkää estrogeeniä käyttävillä 2–12-kertainen ei-käyttäjiin verrattuna (ks. kohta 4.8). Hoidon lopettamisen jälkeen riski on lisääntynyt vähintään 10 vuoden ajan.
- Progestiinin lisääminen kuukauden/28 päivän kierron aikana vähintään 12 päivän ajaksi tai jatkuva estrogeeni-progestiini-yhdistelmähoito naisille, joilta kohtua ei ole poistettu, vähentää pelkkää estrogeeniä sisältävään hormonikorvaushoitoon liittyvää suurentunutta riskiä.
- Läpäisyvuotoa ja tiputtelua saattaa esiintyä hoidon ensimmäisten kuukausien aikana. Jos läpäisyvuotoa ja tiputtelua esiintyy pian hoidon aloittamisesta tai se jatkuu hoidon lopettamisen jälkeen, syy tähän on tutkittava esimerkiksi kohdun limakalvobiopsian avulla, mahdollisen pahanlaatuisen sairauden poissulkemiseksi.

Rintasyöpää

Kokonaisnäytöö osoittaa rintasyöpäriskin suurenemisesta naisilla, jotka saavat estrogeeniprogestiiniyhdistelmävalmisteita tai pelkkää estrogeenia käyttävillä. Riski riippuu hoidon kestosta.

Estrogeenia ja progestageenia sisältävä yhdistelmähoito:

- Satunnaistetussa lumekontrolloidussa (Women's Health Initiative (WHI)) -tutkimuksessa ja prospektiivisten epidemiologisten tutkimusten meta-analyssissa on yhdenmukaisesti todettu rintasyöpäriskin suurenemisesta naisilla, jotka käyttivät estrogeeni-progestiiniyhdistelmähoitoa (ks. kohta 4.8). Riski suurenee n. 3 (1–4) vuoden käytön jälkeen.

Pelkkää estrogeenia sisältävä hoito:

- WHI-tutkimuksessa ei todettu rintasyöpäriskin lisääntymistä naisilla, joilta kohtu oli poistettu ja jotka käyttivät pelkkää estrogeenia. Epidemiologisissa tutkimuksissa on useimmiten todettu lievää rintasyöpäriskin lisääntymistä; riski on kuitenkin alempi kuin estrogeeni-progestiini-yhdistelmää käytäneillä (ks. kohta 4.8).

Laajasta meta-analyysista saadut tulokset osoittivat, että suurentunut riski pienenee ajan myötä hoidon lopettamisen jälkeen. Aika riskin palautumiseen lähtötasolle, riippuu hormonikorvaushoidon kestosta. Hormonikorvaushoitoa käytettäessä yli viisi vuotta, riski voi kestää 10 vuotta tai pidempään.

Hormonikorvaushoitto, erityisesti estrogeeni-progestiini-yhdistelmähoito, voimistaa mammografiakuviissa näkyvän rintarauhasen tiheyttä, mikä voi haitata rintasyöpälöydösten havaitsemista röntgenkuvauksessa.

Munasarjasyöpä

Munasarjasyöpä on huomattavasti harvinainen kuin rintasyöpä. Laajan meta-analyysin epidemiologinen näyttö viittaa siihen, että pelkästään estrogeenia sisältäviä tai estrogeenin ja progestiinin yhdistelmää sisältäviä hormonihoitovalmisteita käytävillä naisilla on hieman suurentunut riski, joka ilmenee viiden vuoden käytön jälkeen ja pienenee vähitellen käytön lopettamisen jälkeen.

Jotkin toiset tutkimukset, kuten WHI-tutkimus, viittaavat siihen, että yhdistelmävalmisteiden käyttöön saattaa liittyä samanlainen tai hieman pienempi riski (ks. kohta 4.8).

Laskimoperäinen tromboembolia

- Hormonikorvaushoitoon liittyy 1,3–3-kertainen laskimoperäisen tromboembolian (VTE) eli syvän laskimotukoksen tai keuhkoembolian suurentunut riski. VTE on todennäköisempi ensimmäisen hormonikorvaushoitovuoden aikana kuin myöhemmin (ks. kohta 4.8).
- Aiemmin todetut tromboemboliset tilat lisäävät VTE:n riskiä, ja hormonikorvaushoito saattaa osaltaan lisätä tätä riskiä. Tästä syystä hormonikorvaushoito on näillä potilailla vasta-aiheinen (ks. kohta 4.3).

Yleisesti tunnistettuihin VTE:n riskitekijöihin kuuluvat estrogeenien käyttö, ikä, suuret leikkaukset, pitkittynyt liikkumattomuus, vaakea lihavuus (painoindeksi $>30 \text{ kg/m}^2$), raskaus/synnytyksen jälkeinen aika, SLE ja syöpä. Yksimielisyyttä laskimolaajentumien merkityksestä VTE:n vaaratekijänä ei ole. Kuten kaikille potilaille leikkauksien jälkeen, hormonikorvaushoitoa saaville naisille tulee harkita ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, joilla estetään leikkauksen jälkeisen laskimoperäisen tromboembolian kehittyminen. Hormonikorvaushoito suosittelaan keskeytettäväksi tilapäisesti neljä - kuusi viikkoa ennen elektiivistä leikkausta, jos leikkausta seuraa pitkittynyt immobilisaatio. Hoitoa ei tule aloittaa uudelleen ennen kuin liikuntakyky on täysin palautunut.

- Naisille, joilla ei ole todettu laskimoperäisiä tromboembolioita, mutta joiden 1. asteen sukulaissailla on nuorella iällä todettu trombooseja, voidaan tarjota seulontatutkimuksia. Seulontatukimusten rajitteista tulee kertoa huolellisesti potilaalle ennen tutkimuksia (vain osa trombofilisistä häiriöistä voidaan todeta seulonnoissa). Jos todetaan trombofilinen häiriö, joka tunnistetaan suukanamneesissa olevaksi laskimotukokseksi tai jos häiriö on vakava (esim. antitrombiini-, S-proteiini- tai C-proteiini-puutokset tai häiriöiden yhdistelmä), hormonikorvaushoito katsotaan vasta-aiheeksi.
- Niiden naisten osalta, jotka jo saavat antikoagulanttihoitoa, on hormonikorvaushoidon riskit ja hyödyt punnittava tarkoin.
- Jos hoidon aloittamisen jälkeen ilmenee laskimoperäisiä tromboembolioita, valmisten käyttö on lopettava. Potilaita on neuvottava ottamaan välittömästi yhteyttä lääkäriin mahdollisten tromboembolisten oireiden ilmaantuessa (esim. raajan kivulias turpoaminen, äkillinen rintakipu, dyspnea).

Sepelvaltimotauti (CAD)

Satunnaistetut kliiniset tutkimukset eivät ole osoittaneet, että estrogeeni-progestiini-yhdistelmähoidosta tai pelkästää estrogeenikorvaushoidosta olisi kardiovaskulaarista hyötyä naisille, joilla on tai ei ole sepelvaltimotautia.

Estrogeeni-progestiini-yhdistelmähoido:

Sepelvaltimotaudin suhteellinen riski on hieman lisääntynyt estrogeeni-progestiini-yhdistelmähoidon aikana. Koska sepelvaltimotaudin absoluuttinen riski riippuu voimakkaasti iästä, estrogeeni-progestiinin käytöstä aiheutuvia ylimääräisiä sepelvaltimotapauksia todetaan erittäin vähän vaihdevuosi-ikää lähestyvillä terveillä naisilla, mutta tapausten määrä nousee iän myötä.

Pelkkää estrogeenia sisältävä hoito:

Satunnaistetuissa kontrolloiduissa tutkimuksissa ei todettu sepelvaltimotaudin lisääntynytä riskiä naisilla, joilta kohtu oli poistettu ja jotka saivat pelkkää estrogeenia sisältävää hoitoa.

Iskeeminen aivohalvaus

Yhdistettyyn estrogeeni-progestiini-yhdistelmähoitoon ja pelkkää estrogeenia sisältävään hoitoon liittyy enintään 1,5-kertainen iskeemisen aivohalvausriski. Suhteellinen riski ei muutu iän tai menopausin alkamisesta kuluneen ajan myötä. Koska aivohalvausriski on kuitenkin voimakkaasti iästä riippuvainen, hormonikorvaushoitoa saavien naisten iskeemisen aivohalvausriski lisääntyy iän myötä (ks. kohta 4.8).

ALAT-arvon nousu

Kliinissä tutkimuksissa, joissa käytettiin hepatiitti C -vируksen (HCV) hoitoon tarkoitettua yhdistelmää ombitasviiri/paritapreviiri/ritonaviiri yksinään tai yhdessä dasabuviirin kanssa, naisilla, jotka käyttivät etinyyliestradiolia sisältäviä lääkevalmisteita (kuten hormonaalisia yhdistelmähäkyssivalmisteita), ALAT-arvo kohosi merkittävästi useammin yli viisinkertaiseksi viitearvon ylärajasta (ULN). Lisäksi ALAT-arvon nousua havaittiin myös naisilla, jotka käyttivät etinyyliestradiolia sisältäviä lääkevalmisteita (kuten hormonaalisia yhdistelmähäkyssivalmisteita) ja jotka saivat hoitoa glekapreviiri/pibrentasviiriin yhdistelmällä. Naisilla, jotka käyttivät muuta estrogeenia kuin etinyyliestradiolia, esim. estradiolia, sisältäviä lääkevalmisteita, ALAT-arvon kohoamista oli saman verran kuin naisilla, jotka eivät saaneet mitään estrogeenia. Koska muita estrogeenejä käyttäneitä naisia oli kuitenkin vain pieni määrä, on noudatettava varovaisuutta käytettäessä samanaikaisesti yhdistelmää ombitasviiri/paritapreviiri/ritonaviiri yksinään tai yhdessä dasabuviirin kanssa tai yhdistelmää glekapreviiri/pibrentasviiri. Katso kohta 4.5.

Muut tilat

- Estrogeenit saattavat aiheuttaa nesterententiota, minkä vuoksi sydämen tai munuaisten vajaatoimintaa sairastavia potilaita tulee tarkkailla huolellisesti.
- Naisia, joilla on aiemmin todettu hypertriglyceridemia, tulee tarkkailla huolellisesti estrogeeni- tai hormonikorvaushoidon aikana, sillä muutamia plasman triglyseridipitoisuuden noususta johtuvia pankreatiittitapauksia on raportoitu estrogeenihoidon yhteydessä näillä naisilla.
- Eksogeniset estrogeenit saattavat aiheuttaa perinnöllisen tai hankinnaisen angioödeeman oireita tai pahentaa niitä.
- Estrogeenit lisäävät tyroksiinia sitovaa globuliinia (TBG), johtuen veren kilpirauhashormonimääärän lisääntymiseen mitattuna proteiineihin sitoutuneen jodin (PBI), T4 (pylväskromatografia tai RIA) tai T3 (RIA) -pitoisuksina. T3U on alentunut kuvastaen kohonnutta TBG:tä. Vapaan T4:n ja T3:n pitoisuudet eivät muudu. Muiden sitojaproteiinien pitoisuudet voivat seerumissa nousta, kuten kortikoideja sitova globuliini (CBG) ja sukupuolihormoneja sitova globuliini (SHBG) johtuen kohonneisiin vastaavien kiertävien kortikosteroidien ja sukupuolisteroidien pitoisuksiin. Vapaiden ja biologisesti aktiivisten hormonien pitoisuudet pysyvät muuttumattomina. Muiden plasmaproteiinien pitoisuudet voivat kohota (angiotensinogeeni/reniini-substraatti, alfa-1-antitrypsiini, seruloplasmiini).
- Hormonikorvaushoito ei paranna kognitiivisia toimintoja. On olemassa jonkin verran näyttöä todennäköisen dementian riskin lisääntymisestä naisilla, jotka ovat aloittaneet jatkuvan yhdistelmävalmisteiden tai pelkkää estrogeenia sisältävän hormonikorvaushoidon yli 65-vuotiaana.
- Potilaiden, joilla on harvinainen perinnöllinen galaktoosi-intoleranssi, täydellinen laktaasinpuutos tai glukoosi-galaktoosi-imeytymishäiriö ei pidä käyttää tästä valmistetta.

Tämä estrogeeni-progestiini-yhdistelmävalmiste ei ole tarkoitettu raskauden ehkäisyyn.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Yhteisvaikutustutkimuksia ei ole tehty.

Estrogeenin ja progestiinin vaiketus voi heikentyä seuraavissa tilanteissa:

- Estrogeenin ja progestiinin metabolismia saattaa lisätä sellaisten lääkeaineiden samanaikainen käyttö, joiden tiedetään indusoivan lääkeainemetaboliaan vaikuttavia entsyymejä, erityisesti sytokromi P450-entsyymejä, kuten antikonvulsantit (esim. fenobarbitaali, karbamatepiini, fenytooli) ja infektiolääkkeet (esim. rifampisiini, rifabutiini, nevirapiini, efavirensi).

- Ritonaviiri ja nelfinaviiri, vaikka ovat vahvoja inhibiittoreita, pääinvastoin omaavat indusoivia ominaisuuksia, kun niitä käytetään yhtäaikaisesti steroidihormonivalmisteiden kanssa.
- Mäkikuismaa (*Hypericum perforatum*) sisältävä rohdosvalmisteet voivat indusoida estrogeenin ja progestiinin metabolismia.
- Klinisesti estrogeenin ja progestageenin lisääntynyt metabolismia saattaa laskea tehoa ja aiheuttaa muutoksia kuukautisvuodoissa.

Estrogeenejä sisältävän hormonikorvaushoidon vaikutus muihin lääkevalmisteisiin

Kun estrogeenia sisältäviä ehkäisyvalmisteita on käytetty samanaikaisesti lamotrigiinin kanssa, on niiden osoitettu alentavan merkittävästi lamotrigiinin pitoisuutta plasmassa, mikä johtuu lamotrigiinin glukuronidaation induktiosta. Tämä voi heikentää kohtausten hallintaa. Vaikka hormonikorvaushoidon mahdollista yhteisvaikutusta lamotrigiinin kanssa ei ole tutkittu, oletetaan samanlaisen yhteisvaikutuksen olevan olemassa. Tämä voi johtaa kohtausten hallinnan heikkenemiseen sellaisilla naisilla, jotka käyttävät lääkkeitä samanaikaisesti.

Farmakodynaamiset yhteisvaikutukset

Kliinissä tutkimuksissa, joissa käytettiin hepatiitti C -vируksen (HCV) hoitoon tarkoitettua yhdistelmää ombitasviiri/paritapreviiri/ritonaviiri yksinään tai yhdessä dasabuviirin kanssa, naisilla, jotka käyttivät etinylyiestradiolia sisältäviä lääkevalmisteita (kuten hormonaalisia yhdistelmääkehäisyvalmisteita), ALAT-arvo kohosi merkittävästi useammin yli viisinkertaiseksi viitearvon ylärajasta (ULN). Naisilla, jotka käyttivät muuta estrogeenia kuin etinylyiestradiolia, esim. estradiolia, sisältäviä lääkevalmisteita, ALAT-arvon kohoamista oli saman verran kuin naisilla, jotka eivät saaneet mitään estrogeenia. Koska muita estrogeenejä käyttäneitä naisia oli kuitenkin vain pieni määrä, on noudatettava varovaisuutta käytettäessä samanaikaisesti yhdistelmää ombitasviiri/paritapreviiri/ritonaviiri yksinään tai yhdessä dasabuviirin kanssa tai yhdistelmää glekapreviiri/pibrentasviiri (ks. kohta 4.4).

4.6 He delmällisyys, raskaus ja imetyys

Raskaus

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg ei ole tarkoitettu käytettäväksi raskauden aikana. Valmisten käyttö tulee välittömästi lopettaa, jos raskaus todetaan hoidon aikana.

Estradioli-dydrogesteronihoidon käytöstä raskaana olevilla naisilla ei ole riittävästi tietoa. Useimpien epidemiologisten tutkimusten mukaan tahattomaan raskauden aikaiseen altistumiseen estrogeenin ja keltarauhashormonien yhdistelmille ei ole liittynyt teratogenisiä tai sikiötoksisia vaikutuksia.

Imetyys

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg ei ole tarkoitettu käytettäväksi imetyksen aikana.

Hedelmällisyys

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg ei ole tarkoitettu käytettäväksi naisille, jotka voivat tulla raskaaksi.

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneidenkäyttökykyyn

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg -valmisteella ei ole haitallista vaikutusta ajokykyyn ja koneidenkäyttökykyyn.

4.8 Haimavaikutukset

Yleisimmät raportoidut haimavaikutukset potilailla, joita on hoidettu estradioli/dydrogesteroni-yhdistelmällä kliinissä tutkimuksissa ovat päänsärky, vatsakipu, rintojen kipu/ arkuus ja selkäkipu.

Seuraavat haimavaikutukset on todettu kliinissä tutkimuksissa (n=4929) alla mainituilla esiintymistileyksillä.

*Haimavaikutukset, jotka on raportoitu spontaanisti ja joita ei ole todettu kliinissä tutkimuksissa ovat merkittävät esiintymislukkaan ”harvinaiset”:

MedDRA-luokitus	Hyvin yleinen	Yleiset	Melko harvinaiset	Harvinaiset
-----------------	---------------	---------	-------------------	-------------

	($\geq 1/10$)	$\geq 1/100, < 1/10$	$\geq 1/1000, < 1/100$	$\geq 1/10000, < 1/1000$
Infektiot		Emättimen kandidiaasi	Kystiittiä muistuttavat oireet	
Hyvä- ja pahanlaatuiset kasvaimet			Leiomyooman suureneminen	
Veri ja imukudos				Hemolyttinen anemia*
Immuunijärjestelmä			Ylherkkyyys	
Psyykkiset häiriöt		Masennus, hermostuneisuus	Libidon muutokset	
Hermosto	Päänsärky	Migreeni, heitehuimaus		Meningeooma*
Silmät				Sarveiskalvon kaarevuuden voimistuminen*, piilolinssien huono sieto*
Sydän				Sydäninfarkti
Verisuonisto			Laskimoperäinen tromboembolia, kohonnut verenpaine, ääreisverenkierto-häiriöt, suonikohjut,	Aivohalvaus*
Ruoansulatuselimistö	Vatsakipu	Pahoinvohti, oksentelu, vatsan turvotus (mukaan lukien ilmavaivat)	Dyspepsia	
Maksa ja sappi			Maksan toiminnan muutokset, joihin toisinaan liittyy keltaisuutta, asteniaa tai huonovointisuutta ja vatsakipuja, sappirakkotauti	
Iho ja iholalainen kudos		Allergiset ihoreaktiot (esim. ihottuma, nokkosihottuma, kutina)		Angioedeema, vaskulaarinen purppura, erythema nodosum*, ihan pigmenttiläiskät (kloasma tai melasma) jotka voivat säilyä lääkkeen käytön lopettamisen jälkeen*
Luusto, lihakset ja sidekudos	Selkäkipu			Jalkakrampit*

Sukupuolielman ja rinnat	Rintojen kipu/arkkuus	Kuukautishäiriöt (mukaan lukien postmenopausaali nen tiputtelu, metrorragia, menorrhagia, oligomenorrea/ amenorrhea, epäsäännölliset kuukautiset, dysmenorrea), lantiokipu, kohdunkaulan-erite	Rintojen koon kasvu, PMS-oireet	
Yleisoireet ja antopaikassa todettavat haitat		Asteniset tilat (heikkous, väsymys, huonovointisuus), raajojen turvotus		
Tutkimukset		Painon nousu	Painon lasku	

Rintasyöpäriski:

- Naisilla, jotka ovat käyttäneet estrogeeni-progestiini-yhdistelmää yli 5 vuoden ajan, on todettu jopa kaksinkertainen riski saada rintasyöpää.
- Pelkkää estrogeenia käyttäneillä riskin lisääntyminen on alhaisempi kuin estrogeeni-progestiini-yhdistelmää käyttäneillä.
- Hoidon kesto vaikuttaa riskin suuruuteen (ks. kohta 4.4)
- Absoluuttiset riskiestimaatit, jotka perustuvat laajimman satunnaistetun lumelääkekontrolloidun tutkimuksen (WHI-tutkimus) ja prospektiivisten epidemiologisten tutkimusten laajimman meta-analyysin tuloksiin, on esitetty alla.

Prospektiivisten epidemiologisten tutkimusten laajin meta-analyysi

Rintasyövän arvioitu lisäriski viiden vuoden käytön jälkeen naisilla, joiden painoindeksi (BMI) on 27 (kg/m^2)

Ikä hormonikorvaushoidon alussa (vuotta)	Ilmaantuvuus viiden vuoden aikana 1 000 henkilöä kohden, kun henkilöt eivät olleet koskaan käyttäneet HRT-hoitoa (ikä 50-54 vuotta)*	Riskisuhde	Tapausten lisäys 5 vuoden jälkeen 1 000 hormonikorvaushoidon käyttäjää kohden
Pelkkä estrogeenikorvaus hoito			
50	13,3	1,2	2,7
Estrogeeni-progestiiniyhdistelmähoito			
50	13,3	1,6	8,0

*Vertailukohtana käytetty esiintymistihyettä Englannissa vuonna 2015 naisilla, joiden painoindeksi on 27 (kg/m^2). Huom! Koska taustatietona käytetty rintasyövän esiintymistihyys vaihtelee EU-maissa, myös lisääntyneiden rintasyöpätapausten määrä vaihtelee samassa suhteessa.

Rintasyövän arvioitu lisäriski 10 vuoden käytön jälkeen naisilla, joiden painoindeksi on 27 (kg/m^2)

Ikä hormonikorvaushoidon alussa (vuotta)	Ilmaantuvuus 10 vuoden aikana 1 000 naista kohden, kun henkilöt eivät ole koskaan käyttäneet HRT-hoitoa (ikä 50–59 vuotta)*	Riskisuhde	Tapausten lisäys 10 vuoden jälkeen 1 000 hormonikorvaushoidon käyttäjää kohden
Pelkkä estrogeenikorvaus hoito			
50	26,6	1,3	7,1
Estrogeeni-progestiiniyhdistelmähoito			
50	26,6	1,8	20,8

*Vertailukohtana käytetty esiintymistihettä Englannissa vuonna 2015 naisilla, joiden painoindeksi on 27 (kg/m²)
Huom! Koska taustatietona käytetty rintasyövän esiintymistihesys vaihtelee EU-maissa, myös lisääntyneiden rintasyöpätapausten määrä vaihtelee samassa suhteessa.

USA WHI-tutkimukset – rintasyövän lisääntynyt riski 5 vuoden käytön jälkeen

Ikäjakauma (vuosia)	Esiintyvyys tuhatta lumelääkettä saanutta kohden 5 vuoden aikana	Riskisuhde & 95 % luottamusväli	Ylimääräiset tapaukset tuhatta HRT-käyttäjää kohden 5 v. aikana (95 % CI)
Pelkkä estrogeeni (CEE)			
50–79	21	0,8 (0,7–1,0)	-4 (-6–0)*
Estrogeeni-progestiini-yhdistelmä (CEE+MPA)♦			
50–79	17	1,2 (1,0–1,5)	+4 (0–9)

* WHI-tutkimus naisilla, joilta kohtu oli poistettu, ei osoittanut lisääntynyttä rintasyövän riskiä

♦ Kun analyysi rajattiin naisiin, jotka eivät olleet saaneet HRT-hoitoa ennen tutkimusta, riskin ei todettu lisääntyneen ensimmäisten 5 vuoden aikana: 5 vuoden jälkeen riski oli suurempi kuin ei-käyttäjillä.

Endometriumin syövän riski:

Postmenopausaalisessa vaiheessa olevat naiset, kohtua ei ole poistettu:

Endometriumin syöpää esiintyy naisilla, jotka eivät saa hormonikorvaushoitoa, noin viidellä jokaista tuhatta kohden.

Pelkkää estrogeeniä sisältävää hormonikorvaushoitoa ei suositella naisille, joilta ei ole poistettu kohtua, sillä tämä lisää endometriumin syövän riskiä (ks. kohta 4.4).

Epidemiologisissa tutkimuksissa hoidon kestosta ja estrogeenianonnesta riippuen endometriumin syövän riskin suurentuminen vaihteli 5:stä 55:een ylimääräiseen diagnosituun tapaukseen tuhatta 50-65-vuotiasta naista kohden.

Progestiinin lisääminen estrogeenihoitoon vähintään kierron 12 päivän ajaksi saattaa vähentää suurentunutta riskiä. MWS-tutkimuksessa viiden vuoden yhdistelmähormonikorvaushoito (jaksoittainen tai jatkuva) ei lisännyt endometriumin syövän riskiä (suhteellinen riski 1,0 (0,8–1,2)).

Munasarjasyöpä

Pelkkää estrogeenia sisältävän tai estrogeenin ja progestiinin yhdistelmää sisältävän hormonikorvaushoidon käyttöön on liittynyt pieni munasarjasyöpädiagnoisin riskin lisäys (ks. kohta 4.4).

52 epidemiologisen tutkimuksen meta-analyssissä havaittiin, että hormonikorvaushoitoa käyttävillä naisilla oli suurempi munasarjasyövän riski kuin naisilla, jotka eivät olleet koskaan saaneet hormonikorvaushoitoa (riskisuhde 1,43, 95 prosentin luottamusväli 1,31–1,56). Naisilla, joiden ikä on 50–54 vuotta ja jotka saavat hormonikorvaushoitoa viisi vuotta, tämä aiheuttaa noin yhden lisätapauksen 2 000 käyttäjää kohden. Naisilla, joiden ikä on 50–54 vuotta ja jotka eivät saa hormonikorvaushoitoa, munasarjasyöpä todetaan viiden vuoden aikana noin kahdella naisella 2 000:sta.

Laskimoperäisen tromboembolian riski

Hormonikorvaushoitoon liittyy 1,3–3-kertainen suhteellisen VTE-riskin (syvä laskimotukos tai keuhkoembolia).

Tämä ilmenee todennäköisimmin ensimmäisen hoitovuoden aikana (ks. kohta 4.4).

WHI-tutkimusten tulokset:

WHI-tutkimukset – VTE:n lisääntynyt riski 5 vuoden käytön jälkeen

Ikäjakauma (vuosia)	Esiintyvyys tuhatta lumeläkettä saanutta kohden 5 vuoden aikana	Riskisuhde & 95 % luottamusväli	Ylimääräiset tapaukset tuhatta HRT-käyttäjää kohden
Suun kautta otettava estrogeeni^c			
50–59	7	1,2 (0,6–2,4)	1 (-3–10)
Suun kautta otettava estrogeeni-progestiini-yhdistelmä			
50–59	4	2,3 (1,2–4,3)	5 (1–13)

^c tutkimus naisilla, joilta kohtu on poistettu

Sepelvaltimotaudin riski

Sepelvaltimotaudin riski on hieman lisääntynyt yli 60-vuotiailla estrogeeni-progestiini-yhdistelmää käyttävillä (ks. kohta 4.4).

Iskeemisen aivohalvauksen riski

Estrogeeni-progestiini-yhdistelmähoitoon ja pelkkää estrogeenia sisältävään hoitoon liittyy enintään 1,5-kertainen suhteellinen iskeemisen aivohalvauksen riski. Aivoverenvuotoriski ei lisääny hormonikorvaushoidon myötä. Tämä suhteellinen riski ei riipu iästä tai hoidon kestosta, mutta koska aivohalvausriski on kuitenkin voimakkaasti iästä riippuvainen, hormonikorvaushoitoa saavien naisten riski saada aivohalvaus lisääntyy iän myötä (ks. kohta 4.4).

WHI-tutkimusten yhdistelmä – iskeemisen aivohalvauksen^d lisääntynyt riski 5 vuoden käytön jälkeen

Ikäjakauma (vuosia)	Esiintyvyys tuhatta lumeläkettä saanutta naista kohden 5 vuoden aikana	Riskisuhde & 95 % luottamusväli	Ylimääräiset tapaukset tuhatta HRT-käyttäjää kohden 5 vuoden aikana
50–59	8	1,3 (1,1–1,6)	3 (1–5)

^d iskeemistä aivohalvausta ja aivoverenvuotoa ei eroteltu

Muita haittavaikutuksia, joita on raportoitu estrogeeni/progestiinihoidon yhteydessä:

Hyvän- ja pahanlaatuiset kasvaimet:

Sekä hyvän- että pahanlaatuiset estrogeeniriippuvaiset kasvaimet, esim. endometriumin syöpä, munasarjasyöpä. Meningeoman koon suurentuminen.

Immuunijärjestelmä:

SLE (systeeminen lupus erythematosus)

Aineenvaihdunta ja ravitsemus:

Hypertriglyceridemia

Hermosto:

Todennäköinen dementia, korea, epilepsian paheneminen

Verisuonisto:

Valtimon tromboembolia

Ruoansulatuselimistö:

Haimatulehdus (naisilla, joilla on ennestään hypertriglyceridemia)

Iho ja ihanalaiskudos:

Erythema multiforme

Munuaiset ja virtsatiet:

Virtsankarkailu

Sukupuolielimet ja rinnat:

Fibrokystiset rintamuutokset, kohdunkaulan eroosio

Synnynnäiset ja perinnölliset/geneettiset häiriöt:

Porfyrian paheneminen

Tutkimukset:

Kilpirauhashormonien kokonaismääärän lisääntyminen

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisten hyöty-haittasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea

Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri

PL 55

00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Sekä estradiolin että dydrogesteronin toksisuus on alhainen. Yliannostustapaussissa voi ilmetä pahoinvointia, oksentelua, rintojen arkuutta, heitehuimausta, vatsakipua, uneliaisuutta ja tyhjennysvuotoa. On epätodennäköistä, että mitään spesifistä tai oireenmukaista hoitoa tarvitaan.

Pediatriset potilaat:

Edellä mainittu soveltuu myös lasten yliannostustapaaksiin.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamiikka

Farmakoterapeutinen ryhmä: Sukupuolihormonit ja genitaalijärjestelmään vaikuttavat aineet, Progestageenit ja estrogeenit, yhdistelmävalmisteet, ATC-koodi: G03FA14

Estradioli

Vaikuttava aine, synteettinen 17β -estradioli vastaa kemiallisesti ja biologisesti luonnollista ihmisen endogeenistä estradiolia. Se korvaa estrogeenituotannon heikentymisen menopausaalilla naisilla ja vähentää menopausaalioireita.

Dydrogesteroni

Dydrogesteroni on suun kautta annosteltuna aktiivinen keltarauhashormoni, ja sen aktiivisuus on verrattavissa parenteraalisesti annosteltavaan progesteroniin.

Koska estrogeenit lisäävät endometriumin kasvua, pelkkä estrogeenihoito lisää endometriumin hyperplasian ja syövän riskiä. Progestiinin lisääminen hoitoon vähentää suuresti estrogeenin indusoiman endometriumin hyperplasian riskiä naisilla, joilla on kohtu tallella.

Kliininen tutkimustieto

- Estrogeenipuutteesta johtuvien oireiden vähentyminen ja vuodot
- Menopausaalisten oireiden vähentyminen saavutettiin hoidon ensimmäisten muutamien viikkojen aikana.

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg -valmisteella kohtalaiset ja vaikeat kuumat aallot vähenivät tilastollisesti merkitsevästi placeboon verrattuna neljännen viikon jälkeen. Kohtalaisten ja vaikeiden kuumien aaltojen määrä väheni edelleen 13 viikon hoitjakson loppuun mennessä.

Kahdessa tutkimuksessa amenorrea (ei vuotoja eikä tiputtelua) todettiin 91 %:lla ja 88 %:lla naisista hoitokuukausien 10-12 aikana. Epäsäännöllistä vuota ja/tai tiputtelua esiintyi 10 %:lla ja 21 %:lla naisista kolmen ensimmäisen hoitokuukauden aikana ja 9 %:lla ja 12 %:lla hoitokuukausien 10–12 aikana.

5.2 Farmakokinetiikka

Estradioli

Imeytyminen

Estradiolin imetyymiseen vaikuttaa partikkelikoko: mikronoitu estradioli imetyy nopeasti ja tehokkaasti mahsuolikanavasta.

Seuraavassa taulukossa on esitetty estradiolin (E2), estronin (E1) ja estronisulfaatin (E1S) vakaan tilan farmakokineettiset parametrit mikronoidun estradiolin kerta-annoksen jälkeen. Tiedot on esitetty keskiarvoina (SD).

Estradioli 0,5 mg				
Parametrit	E2	E1	Parametrit	E1S
Cmax (pg/ml)	34,8 (30,4)	182 (110)	Cmax (ng/ml)	6,98 (3,32)
Cmin (pg/ml)	-	-	-	-
Cav (pg/ml)	21,5 (16,0)	-	-	-
AUC _{0-t} (pg·h/ml)	516 (383)	2959 (2135)	AUC _{0-t} (ng·h/ml)	82,0 (42,6)

Jakautuminen

Estrogeenit ovat joko vapaana tai sitoutuneina. Noin 98–99 % estradioliannoksesta sitoutuu plasman proteiineihin, josta noin 30-52 % albumiiniin ja noin 46–69 % sukupuolihormoneja sitovaan globuliiniin (SHBG).

Biotransformaatio

Suun kautta otettu estradioli metaboloituu laajalti. Pääasialliset konjugointimattomat ja konjugoidut metaboliitit ovat estroni ja estronisulfaatti. Nämä metaboliitit voivat tehostaa estrogeenin tehoa sekä suoraan että estradioliksi muuntuneena. Estronisulfaatti voi päätyä enterohepaattiseen kiertoon.

Eliminaatio

Metaboliitit erityvät virtsaan pääasiallisesti estronin sekä estradiolin glukurodineina. Eliminaation puoliintumisaika on 10–16 h.

Estrogeenit erityvät äidinmaitoon.

Lineaarisuus/ ei-lineaarisuus

Estradiolin vakaan tilan pitoisuus saavutetaan noin viiden päivän jälkeen annosteltaessa Femostonia suun kautta päivittäin. Tavallisesti vakaan tilan pitoisuus saavutetaan 8–11 päivän sisällä hoidon aloituksesta.

Dydrogesteroni

Imeytyminen

Suun kautta annosteltuna dydrogesteroni imeytyy nopeasti: T_{max} -arvot vaihtelevat $\frac{1}{2}$:sta $2\frac{1}{2}$ tuntiin.

Dydrogesteronin absoluuttinen hyötyosuuus on 28 % (verrattaessa 20 mg oraalista annosta 7,8 mg:n laskimonsisäiseen infusioon).

Seuraavassa taulukossa on esitetty dydrogesteronin (D) ja dihydrodydrogesteronin (DHD) vakaan tilan farmakokineettiset parametrit dydrogesteronin kerta-annoksen jälkeen. Tiedot on esitetty keskiarvoina (SD).

Dydrogesteroni 2,5 mg		
Parametrit	D	DHD
Cmax (ng/ml)	0,759 (0,313)	18,9 (7,22)
Cmin (ng/ml)	0,0309 (0,0209)	-
Cav (ng/ml)	0,117 (0,0455)	-
AUC _{0-t} (ng·h/ml)	2,81 (1,09)	90,4 (44,1)

Jakautuminen

Laskimonsisäisen dydrogesteroniannoksen jälkeen vakaan tilan jakautumistilavuus on noin 1400 l. Dydrogesteroni ja DHD sitoutuvat yli 90-prosenttisesti plasmaproteiineihin.

Biotransformaatio

Suun kautta annosteltuna dydrogesteroni metaboloituu nopeasti DHD:ksi. Dydrogesteronin päämetabolütin, 20α -dihydrodydrogesteronin (DHD), huippupitoisuus saavutetaan 1,5 tunnin kuluttua annostelusta. DHD:n plasmapitoisuudet ovat merkittävästi korkeammat kuin dydrogesteronin. DHD:n suhde dydrogesteroniin laskettessa plasman pitoisuus aikakäyrän alla olevana pinta-alana (area under the curve, AUC) on noin 40 ja C_{max} -menetelmällä noin 25. Dydrogesteronin keskimääräinen eliminaation puoliintumisaika on 5–7 tuntia ja DHD:n 14–17 tuntia. Kaikki syntyvät metaboliitit säilyttävät 4,6-dieeni-3-oni -muodon, kun taas 17α -hydroksylaatiota ei tapahdu, mikä selittää estrogeenisen ja androgeenisen aktiivisuuden puuttumisen.

Eliminaatio

Radioaktiivisesti merkityn dydrogesteronin ottamisen jälkeen 63 % radioaktiivisuudesta erittyy virtsaan. Plasman kokonaispuhdistuma on 6,4 l/min. Täydellinen erityminen tapahtuu 72 tunnissa. DHD erittyy virtsaan pääasiallisesti glukuronihappokonjugaattina.

Lineaarisuus/ ei-lineaarisuus

Sekä kerta-annoksen että toistuvan annoksen farmakokinetiikka on lineaarinen annosteltaessa 2,5–10 mg dydrogesteronia suun kautta. Dydrogesteronin ja DHD:n farmakokinetiikka ei siis muudu toistuvan annostelun seurauksena. Vakaan tilan pitoisuus saavutetaan kolmen hoitopäivän jälkeen.

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Prekliinistä lisätietoa turvallisuudesta lääkkeen määräjälle kohdepopulaatiosta ei ole, kuin se, joka on esitetty valmisteyhteenvedon muissa osioissa.

Ympäristöön kohdistuvien riskien arviointi

Tämä lääke voi aiheuttaa vaaraa vesiympäristölle. Lääkkeitä, joita ei enää tarvita, ei tule heittää viemäriin eikä hävittää talousjätteiden mukana. Käytämätön lääkevalmiste tai jätte on hävitettävä paikallisten vaatimusten mukaisesti tai palautettava apteekkiin.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Tabletin ydin:

Laktoosimonohydraatti
Hypromelloosi
Maissitärkkelys
Vedetön kolloidinen piidioksidi
Magnesiumstearaatti

Kalvopäällyste:

Makrogoli
Polyvinyylialkoholi
Talkki
Titaanidioksidi (E171)
Rautaoksidi, keltainen (E172)

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen.

6.3 Kestoaika

4 vuotta.

6.4 Säilytys

Tämä lääkevalmiste ei vaadi erityisiä säilytysolosuhteita.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakauskoot

28, 84 (3 x 28) tai 280 (10 x 28) tabletin kalenteripakkaus PVC/alumiini-läpipainopakkaus kotelossa.
Kaikkia pakauskokoja ei välttämättä ole myynnissä.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle

Tämä lääke voi aiheuttaa vaaraa vesiympäristölle. Lääkkeitä, joita ei enää tarvita, ei tule heittää viemäriin eikä hävittää talousjätteiden mukana. Käytämätön lääkevalmiste tai jätte on hävitettävä paikallisten vaatimusten mukaisesti tai palautettava apteekkiin.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Theramex Ireland Limited
3rd Floor, Kilmore House, Park Lane
Spencer Dock, Dublin 1
D01 YE64
Irlanti

8. MYYNTILUVAN NUMERO

25589

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 05.07.2010

Viimeisimmän uudistamisen päivämäärä: 21.05.2015

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

24.1.2024

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg filmdragerade tablett

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

Varje tablett innehåller estradiol-hemihydrat motsvarande 0,5 mg estradiol och 2,5 mg dydrogesteron.

Hjälpmé med känd effekt

Laktosmonohydrat 117,4 mg

För fullständig förteckning över hjälpménen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Filmdragerad tablett.

Runda, bikonvexa, märkta 379 på ena sidan (7 mm).

Gul tablett.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Hormonell substitutionsbehandling (HRT) av östrogenbristsymtom till kvinnor efter menopaus med mer än 12 månader sedan senaste menstruation.

Begränsad erfarenhet föreligger av behandling av kvinnor över 65 år.

4.2 Dosing och administreningssätt

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg är ett preparat för kontinuerlig kombinerad HRT för oral användning.

Östrogenet och progesteronet ges varje dag utan avbrott.

Doseringen är en tablett dagligen för en 28-dagars cykel.

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg ska tas kontinuerligt utan avbrott mellan förpackningar.

Vid behandlingsstart och vid fortsatt behandling av postmenopausala symtom ska lägsta effektiva dos användas under kortast möjliga tid (se även avsnitt 4.4).

Kontinuerlig, kombinerad behandling kan påbörjas med Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg beroende på tiden efter menopaus och symptomens allvarlighetsgrad. Kvinnor som genomgått en naturlig menopaus ska vänta med behandling med Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg minst 12 månader efter den sista naturliga menstruationsblödningen. Kvinnor som har genomgått kirurgisk menopaus kan påbörja behandling omedelbart.

Beroende på det kliniska svaret kan dosen justeras därefter.

Patienter som byter från ett kontinuerligt sekvenspreparat eller cyklistiskt preparat ska påbörja behandling med Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg efter att den föregående 28-dagars behandlingscykeln har avslutats. Patienter som byter från en annan kontinuerlig, kombinerad behandling kan påbörja behandlingen när som helst.

En glömd dos ska tas så snart det upptäcks. Om mer än 12 timmar har förflutit sedan den senaste dosen skulle ha tagits, ska den glömda dosen hoppas över, och nästa dos tas vid ordinarie tidpunkt. Att glömma en dos kan öka risken för genombrottsblödning eller stänkblödning.

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg kan tas oberoende av intag av mat.

Pediatrisk population:

Det finns ingen relevant indikation för Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg för en pediatrisk population.

4.3 Kontraindikationer

- känd, tidigare genomgången eller misstänkt bröstcancer
- känd eller misstänkt östrogenberoende malign tumor (t ex endometriecancer)
- odiagnositerad genital blödning
- obehandlad endometriehyperplasi
- tidigare eller pågående venös tromboembolism (djup ventrombos, lungemboli)
- kända trombofila sjukdomar (t.ex. protein C, protein S eller antitrombinbrist, se avsnitt 4.4)
- aktiv eller nyligen genomgången arteriell tromboembolisk sjukdom (t ex angina, hjärtinfarkt)
- akut leversjukdom eller tidigare leversjukdom så länge leverfunktionsvärdena ej normaliseras
- porfyri
- överkänslighet mot de aktiva substanserna eller mot något hjälpmämne som anges i avsnitt 6.1.

4.4 Varningar och försiktighet

För behandling av postmenopausala symtom ska HRT endast påbörjas om symtomen påverkar livskvaliteten negativt. Vid all behandling ska en noggrann värdering av risk/nytta balansen göras minst en gång om året. HRT ska endast fortsätta så länge nytta överväger risken.

Kunskapen kring riskerna associerade med HRT i behandling av prematur menopaus är begränsad. På grund av låg absolut risk hos yngre kvinnor, kan dock nytta/risk-balansen för dessa kvinnor vara mer fördelaktig än för äldre kvinnor.

Medicinsk undersökning/uppföljning av behandling

Innan HRT inleds eller återupptas ska en noggrann anamnes tas, inklusive uppgifter om ärfliga sjukdomar. En allmän medicinsk och gynekologisk undersökning, som också inkluderar undersökning av brösten, ska göras med hänsyn tagen till patientens egen sjukhistoria och till kontraindikationer och varningar. Under behandlingen rekommenderas regelbundna kontroller vars frekvens och utformning bör anpassas till den enskilda kvinnan. Kvinnan ska informeras om vilken typ av förändringar i brösten hon bör rapportera till sin läkare eller barnmorska (se avsnittet ”Bröstcancer” nedan). Kontroller, inklusive regelbunden undersökning av brösten, t.ex. mammografi, ska utföras i enlighet med gällande rutiner för screening samt i övrigt anpassas efter den enskilda kvinnans kliniska behov.

Tillstånd som kräver skärpt uppmärksamhet

Vid förekomst av något av nedan angivna tillstånd eller om patienten tidigare haft tillståndet och/eller om det förvärrats under graviditet eller tidigare hormonbehandling, ska patienten övervakas noggrant. Hänsyn ska tas till att dessa tillstånd kan återkomma eller förvärras vid behandling med Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg, detta gäller speciellt:

- leiomyom (uterin fibroid) eller endometrios

- riskfaktorer för tromboembolisk sjukdom (se nedan)
- riskfaktorer för östrogenberoende tumörer, t.ex. första gradens ärftlighet för bröstcancer
- hypertoni
- leversjukdom (t.ex. leveradenom)
- diabetes mellitus med eller utan kärlkomplikation
- gallstennssjukdom
- migrän eller (svår) huvudvärk
- systemisk lupus erythematosus
- tidigare endometriehyperplasi (se nedan)
- epilepsi
- astma
- otoskleros
- meningom.

Skäl till att omedelbart avbryta behandlingen

Behandlingen bör avbrytas vid uppträdande av kontraindikationer samt i följande situationer:

- gulsort eller försämrad leverfunktion
- signifikant ökning av blodtrycket
- debut av migränliknande huvudvärk
- graviditet.

Endometriehyperplasi och carcinom

- För kvinnor med intakt livmoder är det en förhöjd risk för endometriehyperplasi och carcinom när enbart östrogen ges under lång tid. Den rapporterade ökningen av risken för endometriecancer hos kvinnor behandlade med enbart östrogen varierar mellan en fördubblad till 12 gånger större risk i jämförelse med icke-behandlade, beroende på behandlingens längd och östrogendos (se avsnitt 4.8). Efter avslutad behandling kan risken förblif förhöjd i minst 10 år.
- Tillägg av ett progestogen cyklistiskt under minst 12 dagar per månad/28 dagars behandlingscykel eller kontinuerlig behandling med kombinerat östrogen-progestogen hos icke-hysterektomerade kvinnor minskar den ökade risken associerad med HRT-behandling med enbart östrogen.
- Genombrottsblödning och/eller stänkblödning kan förekomma under de första behandlingsmånaderna. Om genombrottsblödning eller stänkblödning uppträder efter en viss tids behandling eller fortsätter efter avslutad behandling, ska orsaken utredas, vilket kan inkludera endometriobiopsi för att utesluta endometriemalignitet.

Bröstcancer

Den samlade kunskapen visar att det finns en ökad risk för bröstcancer hos kvinnor som använder östrogen-progestogen i kombination eller för de som använder enbart östrogen. Risken är beroende av HRT-behandlingens längd.

Kombinerad östrogen-progestogen behandling:

- Den randomiserade placebokontrollerade studien, the Women's Health Initiative study (WHI) och en metaanalys av prospektiva epidemiologiska studier har rapporterat en ökad risk för bröstcancer hos kvinnor som behandlats med östrogen-progestogen i kombination, vilket blir påtaglig efter cirka 3 (1–4) år (se avsnitt 4.8).

Behandling med enbart östrogen:

- WHI-studien fann ingen ökad risk för bröstcancer hos kvinnor som genomgått hysterektomi och som behandlades med enbart östrogen. Observationsstudier har oftast visat en liten ökning av risken att få en bröstcancerdiagnos vilken är lägre än hos kvinnor som behandlas med kombinationen östrogen-progestogen (se avsnitt 4.8).

Resultat från en stor metaanalys visade att den ökade risken minskar med tiden efter avslutad behandling, och att den tid det tar för att återgå till baslinjevärdena beror på hur länge den tidigare HRT-behandlingen har varat. Om HRT tagits i mer än 5 år kans risken kvarstå i 10 år eller mer.

HRT, speciellt kombinationer av östrogen-progestogen, ökar densiteten i mammografibilder. Detta kan försvåra möjligheten att radiologiskt upptäcka bröstcancer.

Äggstockscancer

Äggstockscancer är mycket mer sällsynt än bröstcancer. Enligt epidemiologiska belägg från en stor metaanalys finns det en något förhöjd risk hos kvinnor som tar HRT med enbart östrogen eller kombinerat östrogen-progestogen, som blir tydlig inom 5 års användning och minskar med tiden efter avbruten behandling. Enligt andra studier, såsom WHI-studien (Women's Health Initiative), kan användningen av kombinerade HRT-preparat vara förknippad med en liknande eller något lägre risk (se avsnitt 4.8).

Venös tromboembolism

- HRT är associerat med en 1,3–3 gånger större risk av utveckling av venös tromboembolism (VTE), dvs. djup ventrombos eller lungemboli. Förekomsten av en sådan händelse är mer trolig under det första året av HRT än senare (se avsnitt 4.8).
- Patienter med kända trombofila tillstånd har en ökad risk för VTE och HRT kan öka denna risk. HRT är därför kontraindicerat för dessa patienter (se avsnitt 4.3).

Allmänt erkända riskfaktorer för VTE inkluderar användning av östrogener, högre ålder, stora kirurgiska ingrepp, långvarig immobilisering, fetma ($BMI > 30 \text{ kg/m}^2$), graviditet/postpartum-perioden, systemisk lupus erythematosus (SLE) och cancer. Det råder ingen konsensus om den möjliga rollen för åderbråck i samband med VTE.

Som hos alla postoperativa patienter bör förebyggande åtgärder övervägas för att förhindra VTE efter kirurgi. Om längre tids immobilisering kan förväntas efter en planerad operation rekommenderas uppehåll i HRT 4–6 veckor innan ingreppet. Behandlingen ska inte återupptas förrän kvinnan är fullständigt mobiliserad.

- Kvinnor utan egen anamnes på VTE, men med en förstahandssläkting med historik av trombos i ung ålder, kan erbjudas utredning efter noggrann rådgivning angående dess begränsningar (endast en del av trombofila defekter identifieras av en utredning). Om en trombofil defekt identifieras som en annan typ än trombos hos familjemedlemmar eller om defekten har en 'hög svårighetsgrad' (t.ex. defekter för antitrombin, protein S eller protein C, eller en kombination av defekter) så är HRT kontraindicerat.
- Balansen mellan risk och nytta bör noga övervägas inför HRT till kvinnor som redan behandlas med antikoagulantia.
- Om VTE utvecklas efter behandlingen påbörjats, bör preparatet sättas ut. Patienter ska uppmanas att omedelbart kontakta läkare vid potentiella tromboemboliska symtom (t.ex. vid smärtsam svullnad av ett ben, plötslig bröstsmärta, dyspné).

Kranskärlssjukdom (CAD)

Randomiserade kontrollerade studier har inte kunnat påvisa något skydd mot hjärtinfarkt hos kvinnor med eller utan befintlig kranskärlssjukdom som behandlats med kombinerat östrogen-progestogen eller enbart östrogen HRT.

Kombinerad östrogen-progestogenbehandling:

Den relativa risken för kranskärlssjukdom är något ökad under behandling med kombinerat östrogen-progestogen HRT. Eftersom baslinjen för absolut risk för kranskärlssjukdom är starkt kopplat till ålder, är antalet extra fall av kranskärlssjukdom på grund av användning av östrogen-progestogen, väldigt lågt hos friska kvinnor nära menopaus, men ökar med stigande ålder.

Behandling med enbart östrogen:

Randomiserade kontrollerade data fann ingen ökad risk för kranskärlssjukdom hos hysterekomerade kvinnor som behandlats med enbart östrogen.

Ischemisk stroke

Behandling med kombinerad östrogen-progestogen och med enbart östrogen, är associerat med upp till 1,5 gånger ökad risk för ischemisk stroke. Den relativa risken förändras inte med ålder eller tidsintervall efter menopaus. Dock ökar den generella risken för stroke med åldern hos kvinnor som behandlas med HRT, eftersom baslinjen för stroke-risk är starkt åldersberoende (se avsnitt 4.8).

ALAT-förhöjning

Under kliniska studier med hepatit C-virus (HCV)-kombinationsbehandlingen ombitasvir/paritaprevir/ritonavir med eller utan dasabuvir, var ALAT-förhöjningar på mer än 5 gånger den övre normalvärdesgränsen signifikant mer frekvent förekommande hos kvinnor som använde läkemedel innehållande etinylestradiol, så som kombinerade hormonella preventivmedel. Dessutom observerades ALAT-förhöjningar även hos kvinnor som behandlades med glecaprevir/pibrentasvir och som använde läkemedel innehållande etinylestradiol, t.ex. kombinerade hormonella preventivmedel. Kvinnor som använde läkemedel innehållande andra östrogener än etinylestradiol, så som estradiol, hade en ALAT-förhöjning liknande de som inte fått några östrogener; men på grund av det begränsade antalet kvinnor som tar dessa andra östrogener bör försiktighet iakttas vid samtidig administrering med kombinationsbehandlingen ombitasvir/paritaprevir/ritonavir med eller utan dasabuvir och även behandlingen glecaprevir/pibrentasvir. Se avsnitt 4.5.

Andra tillstånd

- Östrogener kan ge vätskeretention varför patienter med hjärtsjukdom eller nedsatt njurfunktion bör observeras noga.
- Kvinnor med känd hypertriglyceridemi bör noggrant följas upp under behandling med östrogen eller HRT eftersom sällsynta fall av starkt förhöjda triglyceridnivåer i plasma, som kan leda till pankreatit, har rapporterats vid östrogenbehandling till kvinnor med detta tillstånd.
- Exogena östrogener kan orsaka eller förvärra symtomen på ärftligt och förvärvat angioödem.
- Östrogener ökar mängden av tyreoideabindande globulin (TBG), vilket medför ökade nivåer av cirkulerande tyreoideahormon, mätt såsom proteinbundet jod (PBI), T4-nivåer (mätt med kolonn eller med radioimmunoassay, RIA) eller T3-nivåer (mätt med RIA). T3-resinupptaget minskar, vilket speglar de ökade nivåerna av TBG. Koncentrationerna av fritt T4 och fritt T3 är opåverkade. Även andra bindarproteiner kan öka i serum, t ex kortikosteroidbindande globulin (CBG) och könshormonbindande globulin (sex hormone binding globulin, SHBG), vilket leder till ökade nivåer av cirkulerande kortikosteroider respektive könssteroider. De fria eller biologiskt aktiva hormonkoncentrationerna förändras dock inte. Andra plasmaproteiner kan öka (angiotensin/reninsubstrat, alfa-1-antitrypsin, ceruloplasmin).
- Användning av HRT förbättrar inte kognitiv funktion. Det finns vissa bevis för en ökad risk för trolig demens hos kvinnor som börjar använda kontinuerlig kombinerad HRT eller enbart östrogen HRT efter 65 års ålder.
- Patienter med sällsynta ärftliga tillstånd av galaktosintolerans, total laktasbrist eller glukos-galaktosmalabsorption bör inte använda detta läkemedel.

Denna östrogen-progestogen kombinationsbehandling är inte ett preventivmedel.

4.5 Interaktioner med andra läke medel och övriga interaktioner

Inga interaktionsstudier har utförts.

Effektiviteten av östrogen och progestogen kan försämras:

- Metabolismen av östrogener och progestogener kan öka vid samtidig behandling med substanser som är kända för att inducera enzym som metaboliseras läkemedel, speciellt P450-enzym, såsom

- antikonvulsiva medel (t.ex. fenobarbital, karbamazepin, fenytoin) och medel mot infektioner (t.ex. rifampicin, rifabutin, nevirapin, efavirenz).
- Trots att ritonavir och nelfinavir är kända starka hämmare har dessa substanser, när de ges tillsammans med steroidhormoner, inducerande egenskaper.
 - Naturläkemedel innehållande johannesört (*Hypericum perforatum*) kan också inducera metabolismen av östrogener och progestogener.
 - Den kliniska betydelsen av en ökad metabolism av östrogener och progestogener kan vara minskad effekt och förändringar i den uterina blödningsprofilen.

Effekten av östrogeninnehållande HRT på andra läkemedel

Då preventivmedel med östrogener har tagits samtidigt med lamotrigin, har dessa visat sig ge en betydande sänkning av lamotriginkoncentrationer i plasma till följd av induktion av lamotriginglukuronidering. Detta kan försämra anfallskontrollen. Även om den potentiella interaktionen mellan HRT och lamotrigin inte har studerats, förväntas en liknande interaktion förekomma. Detta kan leda till försämrad anfallskontroll hos kvinnor som använder båda läkemedlen samtidigt.

Farmakodynamiska interaktioner

Under kliniska studier med HCV-kombinationsbehandlingen ombitasvir/paritaprevir/ritonavir med eller utan dasabuvir, var ALAT-förhöjningar på mer än 5 gånger den övre normalvärdesgränsen signifikant mer frekvent förekommande hos kvinnor som använde läkemedel innehållande etinylestradiol, så som kombinerade hormonella preventivmedel. Kvinnor som använde läkemedel innehållande andra östrogener än etinylestradiol, så som estradiol, hade en ALAT-förhöjning liknande de som inte fått några östrogener; men på grund av det begränsade antalet kvinnor som tar dessa andra östrogener bör försiktighet iakttas vid samtidig administrering med kombinationsbehandlingen ombitasvir/paritaprevir/ritonavir med eller utan dasabuvir och även behandlingen glecaprevir/pibrentasvir (se avsnitt 4.4).

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Graviditet

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg är inte indicerat under graviditet. Om graviditet inträffar under behandling ska behandlingen avbrytas omgående.

Det finns inga adekvata data från användning av estradiol/dydrogesteron i gravida kvinnor. De flesta epidemiologiska studierna har till dags dato inte visat några negativa effekter eller skador på foster när gravida kvinnor av misstag behandlats med kombinationer av östrogen och progestogen.

Amning

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg är inte indicerat under amning.

Fertilitet

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg är inte indicerat för fertila kvinnor.

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg har ingen eller försumbar effekt på förmågan att framföra fordon och använda maskiner.

4.8 Biverkningar

De vanligast rapporterade biverkningarna hos patienter som behandlas med estradiol/dydrogesteron i kliniska prövningar är huvudvärk, magsmärta, bröstsärt/ömhett och ryggsmärta.

Följande biverkningar har observerats under kliniska prövningar (n=4929) med en frekvens som framgår nedan.
*Biverkningar från spontana rapporter som inte observerats i kliniska prövningar har tillskrivits frekvensen ”sällsynt”:

MedDRA-klassificering av organsystem	Mycket vanliga ≥1/10	Vanliga ≥1/100, <1/10	Mindre vanliga ≥1/1000, <1/100	Sällsynta ≥1/10 000, <1/1000
Infektioner och infestationer		Vaginal candidainfektion	Cystit-liknande symtom	
Neoplasier; benigna, maligna och ospecificerade			Ökning i storlek av leiomyom	
Blodet och lymfssystemet				Hemolytisk anemi*
Immunsystemet			Överkänslighet	
Psykiska störningar		Depression, nervositet	Libido-förändringar	
Centrala och perifera nervsystemet	Huvudvärk	Migrän, yrsel		Meningiom*
Ögon				Ökad buktning av kornea*, intolerans mot kontaktlinser*
Hjärtat				Hjärtinfarkt
Blodkärl			Ventrombos, hypertoni, perifer kärlsjukdom, åderbråck	Stroke*
Magtarmkanalen	Buksmärta	Illamående, kräkning, spändhet i buken (inklusive flatulens)	Dyspepsi	
Lever och gallvägar			Onormal leverfunktion, ibland med gulsort, asteni eller obehag, buksmärta, gallblåsesjukdom	
Hud och subkutan vävnad		Allergiska hudreaktioner (t.ex. utslag, urticaria, pruritus)		Angioödem, vaskulär purpura, erytema nodosum*, kloasma eller melasma, vilket kan kvarstå efter avslutad behandling*
Muskuloskeletala systemet och bindväv	Ryggsmärta			Benkramper*

MedDRA-klassificering av organssystem	Mycket vanliga ≥1/10	Vanliga ≥1/100, <1/10	Mindre vanliga ≥1/1000, <1/100	Sällsynta ≥1/10 000, <1/1000
Reproduktionsorgan och bröstkörtel	Smärta/ömhett i brösten	Menstruationsrubbningar (inklusive postmenopausala stänkblödningar, metrorragi, menorragi, oligo- eller amenorré, oregelbunden menstruation, dysmenorré), bäckensmärta, vaginala flytningar	Bröstförstoring, premenstruellt syndrom	
Allmänna symptom och/eller symptom vid administreringsstället		Asteniska tillstånd (asteni, trötthet, sjukdomskänsla), perifera ödem		
Undersökningar		Viktökning	Viktminskning	

Risken för bröstcancer

- En upp till dubblerad risk för att få diagnosen bröstcancer har rapporterats för kvinnor som fått kombinerad behandling med östrogen och gestagen i mer än 5 år.
- För kvinnor som tagit enbart östrogen är en eventuellt ökad risk lägre jämfört med risken hos kvinnor som fått kombinerad behandling med östrogen och gestagen.
- Risken är beroende av behandlingstidens längd (se avsnitt 4.4).
- Beräkning av absolut risk baserad på resultat från den största randomiserade placebokontrollerade studien (WHI-studien) och den största metaanalysen av prospektiva epidemiologiska studier presenteras nedan.

Den största metaanalysen av prospektiva epidemiologiska studier

Beräknad ökad risk för bröstcancer efter 5 års användning hos kvinnor med BMI 27 (kg/m²)

Ålder vid HRT-start (år)	Incidens per 1 000 kvinnor som aldrig använt HRT under en 5-årsperiod (50–54 år)*	Riskkvot	Antal extra fall per 1 000 kvinnor som använt HRT efter 5-år
HRT med enbart östrogen			
50	13,3	1,2	2,7
Kombination av östrogen-gestagen			
50	13,3	1,6	8,0

*Tagen från incidenstat i utgångsläget i England 2015 hos kvinnor med BMI 27 (kg/m²)

Obs! Eftersom bakgrundsincidensen för bröstcancer varierar mellan olika EU-länder, förändras även antalet extra fall av bröstcancer proportionellt.

Beräknad ökad risk för bröstcancer efter 10 års användning hos kvinnor med BMI 27 (kg/m²)

Ålder vid HRT-start (år)	Incidens per 1 000 kvinnor som aldrig använt HRT, under en 10-årsperiod (50–59 år)*	Riskkvot	Ytterligare fall per 1 000 HRT-användare efter 10 år
HRT med enbart östrogen			
50	26,6	1,3	7,1
Kombination av östrogen-gestagen			
50	26,6	1,8	20,8

*Tagen från incidenstat i utgångsläget i England 2015 hos kvinnor med BMI 27 (kg/m²)
Obs! Eftersom bakgrundsincidensen för bröstcancer varierar mellan olika EU-länder, förändras även antalet extra fall av bröstcancer proportionellt.

Women's Health Initiative-studier (WHI) – Adderad risk för bröstcancer efter 5 års användning

Ålder (år)	Incidensen per 1000 kvinnor i placebogruppen efter 5 år	Risk och 95 % KI	Extra fall per 1000 kvinnor som använt HRT under en 5-årsperiod (95 % KI)
Enbart CEE-östrogener			
50–79	21	0,8 (0,7–1,0)	-4 (-6–0)*
CEE+MPA östrogen och gestagen‡			
50–79	17	1,2 (1,0–1,5)	+4 (0–9)

* WHI-studie på kvinnor utan livmoder, som inte visade ökad risk för bröstcancer
‡ När analysen begränsades till kvinnor som före studien inte hade använt HRT fanns ingen uppenbar ökad risk under de första 5 behandlingsåren: Efter 5 år var risken högre än hos icke-behandlade.

Risken för endometriecancer

Postmenopausala kvinnor med kvarvarande livmoder:

Risken för endometriecancer är cirka 5 fall per 1 000 kvinnor med kvarvarande livmoder som inte använder HRT.

För kvinnor med kvarvarande livmoder rekommenderas inte användning av enbart östrogen HRT eftersom det ökar risken för endometriecancer (se avsnitt 4.4).

Beroende på behandlingstidens längd och dosen östrogen, varierar riskökningen för endometriecancer i epidemiologiska studier mellan 5 och 55 extra fall per 1 000 kvinnor i åldern mellan 50 och 65 år.

Tillägg av en progestogen till östrogen-behandling i åtminstone 12 dagar per cykel kan förebygga denna ökade risk. I studien 'Million Women Study' visade fem års kombinerad HRT (sekventiell eller kontinuerlig) ingen ökad risk för endometriecancer (Relativ Risk (RR) på 1,0 (0,8–1,2)).

Ovarialcancer

Användning av HRT med enbart östrogen eller kombinerat östrogen-progestogen har förknippats med en lätt förhöjd risk för att få diagnosen ovarialcancer (se avsnitt 4.4). Vid en metaanalys från 52 epidemiologiska studier rapporterades en förhöjd risk för ovarialcancer hos kvinnor som använder HRT jämfört med kvinnor som aldrig använt HRT (RR 1,43; 95 % KI 1,31–1,56). För kvinnor i åldern 50 till 54 år som tar HRT i 5 år ger detta omkring 1 extra fall per 2000 användare. För kvinnor i åldern 50 till 54 år som inte tar HRT kommer ungefär 2 av 2000 kvinnor diagnosticeras med ovarialcancer under en 5-årsperiod.

Risk för venös tromboembolism

HRT är associerat med en 1,3–3 gånger större relativ risk för att utveckla venös tromboembolism (VTE), dvs. djup ventrombos eller lungemboli. Förekomsten av en sådan händelse är troligast under det första året av HRT (se avsnitt 4.4). Resultat från WHI-studier presenteras nedan:

WHI-studier – Adde rad risk för VTE över 5 års användning

Ålder (år)	Incidensen per 1000 kvinnor i placebogruppen över 5 års tid	Risk och 95 % KI	Extra fall per 1000 HRT-användare
Enbart östrogen (oralt)^c			
50–59	7	1,2 (0,6–2,4)	1 (-3–10)
Kombinerat östrogen-progestogen (oralt)			
50–59	4	2,3 (1,2–4,3)	5 (1–13)

^c Studie på kvinnor utan livmoder

Risk för kranskärlssjukdom

Risken för kranskärlssjukdom är något förhöjd hos användare av kombinerat östrogen-progestogen HRT över 60 års ålder (se avsnitt 4.4).

Risk för ischemisk stroke

Behandling med enbart östrogen och kombinerad östrogen-progestogenbehandling är associerad med upp till 1,5 gånger ökad relativ risk för ischemisk stroke. Risken för haemorragisk stroke är inte ökad under användning av HRT.

Denna relativa risk är inte beroende av ålder eller behandlingstidens längd, men eftersom baslinjerisken är starkt beroende av ålder, kommer den totala risken för stroke hos kvinnor som använder HRT att öka med åldern (se avsnitt 4.4).

Kombine rade WHI-studier – Adde rad risk för stroke^d över 5 års användning

Ålder (år)	Incidensen per 1000 kvinnor i placebogruppen över 5 års tid	Risk och 95 % KI	Extra fall per 1000 HRT-användare över 5 års tid
50–59	8	1,3 (1,1–1,6)	3 (1–5)

^d Ingen differentiering gjordes mellan ischaemisk och haemorragisk stroke.

Andra biverkningar har rapporterats vid behandling med östrogen/progestogen:

Neoplasier, benigna, maligna och ospecificerade:

Både benigna och maligna östrogen-beroende neoplasier, t.ex. endometirecancer och ovariancancer. Ökad storlek av meningiom.

Immunsystemet:

Systemisk Lupus Erythematosus (SLE)

Metabolism och nutrition:

Hypertriglyceridemi

Centrala och perifera nervsystemet:

Sannolik demens, chorea, exacerbation av epilepsi

Blodkärl:

Arteriell tromboembolism

Magtarmkanalen:

Pankreatit (hos kvinnor med tidigare hypertriglyceridemi)

Hud och subkutan vävnad:
Erythema multiforme

Njurar och urinvägar:
Urininkontinens

Reproduktionsorgan och bröstkörtel:
Fibrocystisk bröstsjukdom, cervixerision

Medfödda och/eller genetiska störningar:
Aggraverad porfyri

Undersökningar:
Total ökning av sköldkörtelhormoner

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till:

webbplats: www.fimea.fi
Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea
Biverkningsregistret
PB 55
00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Både estradiol och dydrogesteron är substanser med låg toxicitet. Symtom som illamående, kräkning, ömhet i brösten, yrsel, magsmärta, dåsighet/trötthet och bortfallsblödning kan uppkomma vid överdosering. Det är osannolikt att någon specifik eller symptomatisk behandling är nödvändig.

Pediatrisk population:
Ovanstående information gäller även för överdosering hos barn.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: Urin- och könsorgan samt könshormoner, gestagener i kombination med estrogener, ATC-kod: G03FA14

Estradiol
Den aktiva substansen, syntetiskt 17-beta-estradiol, är kemiskt och biologiskt identiskt med endogent human estradiol. Den ersätter den förlorade östrogenproduktionen hos kvinnor efter menopaus och lindrar menopausala symptom.

Dydrogesteron
Dydrogesteron är ett oralt aktivt progestogen med en aktivitet jämförbar med parenteralt administrerat progestogen.

Eftersom östrogen stimulerar tillväxten av endometriet ökar risken för endometriehyperplasi och cancer om det ges ensamt. Tillägg av progestogen reducerar kraftigt den östrogeninducerande risken för endometriehyperplasi hos kvinnor som inte är hysterektomerade.

Information från kliniska prövningar

- Lindring av östrogenbristsymtom och blödningsmönster
- Lindring av menopausala symtom erhölls under de första veckorna av behandlingen.

Minskningen av måttliga till svåra värmevallningar var statistiskt signifikant med Femoston conti 0,5 mg/2,5 mg jämfört med placebo från vecka 4 och framåt. Antalet måttliga till svåra värmevallningar fortsatte att minska till slutet av behandlingen i vecka 13.

I två studier rapporterades amenorré (ingen blödning eller stänkblödning) hos 91 % respektive hos 88 % av kvinnorna under månaderna 10 till 12 av behandlingen. Oregelbunden blödning och/eller stänkblödning rapporterades hos 10 % och hos 21 % av kvinnorna under de första 3 månaderna och hos 9 % och hos 12 % under månaderna 10 till 12 av behandlingen.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Estradiol

Absorption

Absorption av estradiol är beroende av partikelstorlek: estradiol i mikroniserad form absorberas lätt från magtarmkanalen.

Tabellen nedan visar de genomsnittliga steady-state-värdena av de farmakokinetiska parametrarna för estradiol (E2), estron (E1) och estronsulfat (E1S) för varje dos av estradiol i mikroniserad form. Värdena presenteras som medelvärde (SD).

Estradiol 0,5 mg				
Parametrar	E2	E1	Parametrar	E1S
Cmax (pg/ml)	34,8 (30,4)	182 (110)	Cmax (ng/ml)	6,98 (3,32)
Cmin (pg/ml)	-	-	-	-
Cav (pg/ml)	21,5 (16,0)	-	-	-
AUC _{0-τ} (pg.h/ml)	516 (383)	2959 (2135)	AUC _{0-τ} (ng.h/ml)	82,0 (42,6)

Distribution

Östrogener kan finnas obundna eller bundna. Cirka 98–99 % av estradioldosen binds till plasmaproteiner, där cirka 30-50 % binds till albumin och cirka 46–69 % till könshormonbindande globulin (SHBG).

Metabolism

Efter oral administrering metaboliseras estradiol i stor utsträckning. De huvudsakliga okonjugerade och konjugerade metaboliterna är estron och estronsulfat. Dessa metaboliter kan bidra till östrogenaktiviteten, antingen direkt eller efter omvandling till estradiol. Estronsulfat kan genomgå enterohetapisk cirkulation.

Eliminering

I urinen är det huvudsakligen glukuronider av estron och estradiol. Halveringstiden för eliminering är mellan 10-16 h.

Östrogener utsöndras i bröstmjölken hos ammande kvinnor.

Dos- och tidsberoende

Efter daglig oral administrering av Femoston nådde estradiolkoncentrationerna steady-state efter cirka fem dagar.

Generellt tycktes steady-statekoncentrationer nås inom 8 till 11 dagars dosering.

Dydrogesteron

Absorption

Efter oral administrering absorberas dydrogesteron snabbt med T_{max} mellan 0,5 och 2,5 timmar. Den absoluta biotillgängligheten av dydrogesteron (20 mg dos oralt jämfört med 7,8 mg intravenös infusion) är 28 %.

Tabellen nedan visar de genomsnittliga farmakokinetiska parametrarna vid steady state för dydrogesteron (D) och dihydrodydrogesteron (DHD). Värdena presenteras som medelvärde (SD).

Dydrogesteron 2,5 mg		
Parametrar	D	DHD
Cmax (ng/ml)	0,759 (0,313)	18,9 (7,22)
Cmin (ng/ml)	0,0309 (0,0209)	-
Cav (ng/ml)	0,117 (0,0455)	-
AUC _{0-τ} (ng.h/ml)	2,81 (1,09)	90,4 (44,1)

Distribution

Efter intravenös administrering av dydrogesteron är steady-statevolymen av distribution cirka 1400 l. Dydrogesteron och DHD är till mer än 90 % bundet till plasmaproteiner.

Metabolism

Dydrogesteron metaboliseras snabbt till DHD efter oral administrering. Nivåerna av den huvudsakliga aktiva metaboliten 20 α -dihydrodydrogesteron (DHD) är som högst cirka 1,5 timme efter dosering. Plasmanivåerna av DHD är väsentligt högre jämfört med moderläkemedlet. AUC och Cmax förhållandet av DHD till dydrogesteron är i ordningen 40 respektive 25. Genomsnittlig terminal halveringstid av dydrogesteron och DHD varierar mellan 5 till 7, respektive 14 till 17 timmar. Ett vanligt kännetecken hos alla karakteriserade metaboliter är retentionen av 4,6 dien-3-on konfiguration av moderläkemedlet och frånvaron av 17 α -hydroxylering. Detta förklarar bristen på östrogen och androgen effekt av dydrogesteron.

Eliminering

Ett genomsnittligt värde på 63 % av dosen utsöndras i urinen efter oral administrering av märkt dydrogesteron. Total plasma clearance är 6,4 l/min. Utsöndringen är fullständig inom 72 timmar. DHD förekommer i urinen övervägande som glukuronsyrakonjugat.

Dos- och tidsberoende

Farmakokinetiken för endos och flerdos är linjär för det orala dosintervallet 2,5 till 10 mg. En jämförelse mellan kinetiken för endos och flerdos visar att farmakokinetiken av dydrogesteron och DHD är oförändrad som ett resultat av upprepad dosering. Steady-state uppnåddes efter 3 dagars behandling.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Det finns inga prekliniska data som är relevant för förskrivaren för målgruppen utöver det som redan är inkluderat i andra avsnitt av produktresumén.

Miljöriskbedömning

Detta läkemedel kan medföra en risk för vattenmiljön. Läkemedel som inte längre används ska inte kastas i avloppet eller bland hushållsavfall. Ej använt läkemedel och avfall ska kasseras enligt gällande anvisningar eller lämnas in på apotek.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälpmännen

Kärna:

Laktosmonohydrat
Hypromellos
Majsstärkelse
Vattenfri kolloidal kiseldioxid
Magnesiumstearat

Filmdrägering:

Makrogol
Polyvinylalkohol
Talk
Titandioxid (E171)
Gul järnoxid (E172)

6.2 Inkompatibiliteter

Ej relevant.

6.3 Hållbarhet

4 år

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Inga särskilda förvaringsanvisningar.

6.5 Förfäckningstyp och innehåll

Kalenderförpackningar med 28, 84 (3 x 28) eller 280 (10 x 28) tablett i PVC-aluminium-blister i en tryckt kartong.

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion

Detta läkemedel kan medföra en risk för vattenmiljön. Läkemedel som inte längre används ska inte kastas i avloppet eller bland hushållsavfall. Ej använt läkemedel och avfall ska kasseras enligt gällande anvisningar eller lämnas in på apotek.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Theramex Ireland Limited
3rd Floor, Kilmore House, Park Lane
Spencer Dock, Dublin 1
D01 YE64
Irland

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

25589

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet: 05.07.2010

Datum för den senaste förnyelsen: 21.05.2015

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

24.1.2024